

CSURGÓ ÉS VIDEKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI H E T I L A P. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 8 korona. Félévre 4 korona. Negyedévre 2 korona. Egyes szám ára 20 fillér.	Felelős szerkesztő: Dr. JÜNKER PÁL. Társzerkesztő: HANVAI GYULA.	Kiadó és laptulajdonos: V Á G Ó G Y U L A hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők A hirdetések jutányosan számítjuk
---	---	--

A csenevész munka.

(Dr. R.) Ősz van. A hulló sárga levelek halomra esnek a kopaszodó fák alatt, maga a természet siet az ő csendes birodalmába: hogy hirdesse az enyészetet. Megszűnik az élet a dallos erdőknél és ilyenkor mintha az embert is megszállná valami intelem.

Ember! Éld át az életet olyan termésekkel, mint a harmonikus szép természet, hervadása, az enyészetet juttatja eszünkbe. Az iskolák megnyitásával népesülnek be a társas körök, akkor kezdünk érdeklődni a közügyek iránt.

Más kérdés, hogy milyen eszmékkel lépünk a társaskörökbe és hogy mily értéket képvisel a mi érdeklődésünk.

Azt nem tagadhatjuk, hogy nálunk Magyarországon töméntelen mennyiségben alakultak egyesületek. Éppen az a baj, hogy tulontul mennyiségben alakult a sok egyesület, a hol az erők szétforgácsolódnak és a hány foglalkozás van, annyi az egyesület. Így csak alig egy pár tud prosperálni, alig egy-kettő tud mozgó szerepet vinni a közvélemény előtt. Még az nagy baj, hogy egy foglalkozású, egy intézményt szolgáló tagok között is a klikk rendszer domi-

nál, a megkülönböztetés foglalkozás és foglalkozás között.

Ritkán tűnik ez élénk, mikor egyes egyesületek beléletét figyeljük.

Egy-egy nagyobb hivatalnok mi-csoda göggel nézi az embereket. Ahol sok a vagyonos tag, ott elmarad a szegényebb, a hol több a kisebb fizetésű ember, oda nem megy a vagyonos, mert derogálna neki, hogy egy asztalnál üljön olyan emberrel, a ki-nek kevés az apró pénze.

A rangkorság mint a fába fészkelődött szű pusztítja az egyesület erejét. A gazdag a szegényebb ember élhetetlenségén szánakozik, a szegény a gazdagok pöffeszkedésén boszankodik.

És az a pár ember, a ki tulateszi magát a társadalmi élet e rákfenéjén, minden szórakozását a kártya asztalnál keresi.

Nem azok ma a kaszinók, ahogy Széchényi azokat megalkotta. Jó arra, hogy egyes emberek hiúságának tért adjon, hogy a kisvárosi pletykákon rágódják: mely a hivatalnok hirtelét, a családi boldogságokat szétrombolja, jó arra, hogy az embereket egymással összeveszítse, hogy unalmas estéken el lehessen játszani — bizony sokszor a hazard játékokat.

Az egyesületek vezetői nagyon elhibázzák a nemes intenciókat, mikor megnyitják a rangkorság zsilipjeit és

megengedik, hogy egyes emberek hatalmaskodása árán beálljon az egyesületi élet pangása.

Az elkedytelenedő emberek nem fizetik a tagdíjakat, az egyesület előbb vagy utóbb megbukik, az enyészetnek adatik át, csak azért, hogy már holnap egy másik egyesület keletkezzék, mely hasonló sorsban ismét az enyészete lesz.

Az egyesületi élet ne törje meg a frakk, a vasalt nadrág és az aranyóra szemléltetését. Ne terelje azokat a tömeg, a kik bélelt tárcából fizetik a pincért, csak akkor, ha azok a szerencsés bolondok tulateszik magukat a göcseies felfogáson és azt az eszmét szolgálják, hogy az egyesületnek hazafias és kulturális teendői vannak.

A személyi hiúság ne üsse fel sátorfáját az egyesületekben: mert nincs mit árulnia. Egészséges emberek nem vesznek belőle.

Mennyivel szebb, mennyivel emberibb, ha a nagyságos urak mellett ott ül minden dolgozni szerető ember, a kik a haladás lobogóját követik.

A széjjelhuzás, a klikk rendszer, mint valami fekete felhő-fosztlány, vonul át az egyesületi élet égboltján, és minden perczen attól lehet félni, hogy most tör ki a vihar. Gyakran mennydörög az elégedetlenek szava. Ilyenkor látjuk, hogy mi-csoda csunyan pusztít a társalkodás vihara.

A „CSURGÓ ÉS VIDEKE” TÁRCÁJA.

Apró történetek

I. A sárgarépás rétes.

Szereti Kegyed a sárga répás rétest? Alighanem úgy van vele, mint én: soha híret sem hallotta; pedig létezik, és a kik ismerik, felségesnek is találják, csak hogy kevesen ismerik; eddig csak egy családot tudok, melyben feltalálták, a minek pedig érdekes a története.

Ugyanis férj és feleség — hogy is mondjam? — nem éppen jó lábon álltak egymással; egy éve mult már hogy egymásé lettek, a férj egyre komolyabban kezdett dolgait után látni, s azért a feleség gyöngédsége hovatovább alkalmatlanná vált előtte. Eszrevette ezt a feleség, hanem mint afféle asszony, csak azért is forrón szerette férjét, csak annál inkább járt kedvébe, csak azt tette, a mivel férjének örömet vélt szerezni a derék férjétette a méreg, bár valamivel kevésbbé szeretné.

— Édes ételem, mi legyen az ebédre? — kérdezé egy nap reggel a feleség.

— Bánom is én! Akár sárgarépás rétes! viszonzá a férj nagymogorván, s mivel éppen menőben volt, szépen ott hagyta feleségét, talán bucsucsók nélkül is.

A feleség azonban észre se vette; az a szó: „sárgarépás rétes” egyenesen a szívébe nyíllalott szegénynek. Soha híret se hallotta efféle ételnek; pedig kell, hogy létezzék, különben hogy mondta volna az ura, hogy ma azt akar enni? Annak tehát megis kell lenni, igen, de hogyan? ő nem tudta készíteni. Kérdi a szakácsnőt, az csak hogy ki nem neveti; sárgarépás rétest! Ilyent még a nagypapja se látott!

Az asszony dühbe jön becsapja a konyhaajtót, sirva fakadt, no most meg mit csinált! nevétségessé tette férjét saját cselédje előtt, ha ezt az megtudja? Azért sem fogja megtudni, azért sem fog szegényben maradni, s elkezd fel és alá járni, kezdi szopogani eperajkait, a mi tudvalevőleg ugyanaz a nőknél, a mi a férfiaknál a szemöldök összehúzódása, mely és erős gondolkodás jele.

Tekintete egyre fényesebben gyul ki, arca egyre derültebbé szellemül át, azután kiszalad a konyába, félreigazítja a szakácsnőt, maga veszi kezébe, tudom is én, mit, elég az hozzá, délben hazajön a férj, éhesen mint a farkas és elborult homlokkal, mint — akár mely más férj, a ki rosszul érzi magát otthonában.

Felhasználják az ebédet, rákerül a sor a téstára is, a férj azt is szó nélkül elkölte.

— Nos, hogy izlett, édesem? — kérdi a feleség szerelmetes mosolygással.

— Nagyon jól! — volt reá a válasz, ecetes ugorka arcczal, a min azonban a szerelmi

vaksággal megáldott feleség legkevésbé sem akad fenn.

— Hiába, csak fenséges izlésed van! — jegyzé meg reá.

— Jó izlésem van? Nekem? zavarodott fel a férj.

— No igen, ez a rétes! Ej, ej, kezdem hinni, hogy nem is tudod, mi féle rétes az, a mit ma etünk! — évelődött gyengéden a nő.

— No persze! Hát még mit? Végre még azt hiezed, hogy nem ismerem a mandulás rétest!

— Mandulás rétes! — csattogott fel a nő és szegény, nem tudta hogyan és miképp, egyszerre csak férje nyakán csüngött két karja; a férj arcát pedig nehéz leírni.

— Hisz ez a te kedvenc téstád! toldá meg a nő és rózsaujjai most már a férj hajatát gerebélyezték.

— Kedvenc ételem? Ugyan eredj már! izetlenkedett a férj.

— Sárgarépás rétes! — harsogá a nő, s most már a férj szakállát simitgatá édesdeden. Hogy tettei magát! Sárgarépás rétes, a mit reggel rendeltél!

— Vagy úgy Reggel! Igen, igen; Hol is van az a, hogy is hívják; adsza csak még belőle.

Evett még egy darabot belőle és azután megcsokolva feleségét távozott. Azóta valahanszor a férjnek ecetes-ugorka arca támad, az asszony megcsinálja neki „kedvenc ételét” a mire szent lesz megint a béke.

Sajátságos, hogy éppen nálunk, mikor az együvé tartásra oly nagy szükség van, éppen nálunk különböztetik meg az embert a másiktól, mind ez a nyugaton másképp van. De azért egyre hangoztatjuk, hogy demokraták vagyunk, jóllehet az arisztokrátiát utánozzuk.

Mindenben csak az az elegáns, a mi sok pénzbe kerül, csak az számít, a ki a divat szertelenségeinek hódol, a ki több mint te, a ki nagyobb mint ő. A ki kevesebb mint én, aki szerényebb mint ő, az már nem számít, azt már lenézzük a társaságból.

Hibás, beteges állapot ez. Nem lehet eléggé hangoztatnunk, hogy főleg vidéken nem szabad kasztokra szakadnunk. A főváros nagy népessége megengedi, hogy ott mindenféle szaknak lehetnek körei. De a vidék szellemi ereje csak úgy hat, ha az erők egyesülnek. A csip-csup egyesületek kasztrendszerre nem segít elő semmiféle nemzeti ügyet. Nem szolgálja sem az irodalmat, se a társas élet ügyeit.

Arra pedig egyáltalán nincs szükség, hogy csak azért fizessünk tagdíjakat, hogy az embereket egymással összevegyítsük. Annak nagyon drága a társaskör, meg nem is arra való.

A népies művészetről.

(F.) Tekintve, hogy a művészet az emberrel született természeti hajlam, nem kezdhetjük meg eléggé korán annak foglalkoztatását, hogy helyes irányba tereljük s ne engedjük elaszni, mert tudjuk a természettudományból, hogy minden szerv, mely nem használtatik, gyakorlása híján elsatnyul. Arra a meglepő felfedezésre jutunk, hogy már a gyermekben szerfelett ki van fejlődve a művészet iránti hajlam. A gyermek játéka se egyéb, mint bizonyos neme a művészet gyakorlásának, mely mellett fantáziájának jut a legélénkebb működési tér. Állíthat-

juk, hogy a gyermeki játék minden művészet tulajdonképeni eredete. A művészi önámítás e játék lényeges jelleme. A legesekelebb tárgy elég a művészeti érzék felkeltésére.

Amellett a gyermek mindig egy személyben művész, előadó és közönség. Nemcsak hogy élvezzi a maga művészi alkotását, mely jóllehet nem egyéb egy darab összekötött rongynál, hanem meg is teremti művét. Azok a játékok legkedvesebbek neki, melyek keretébe dramatikai mozgás illeszthető, melyek valamely eseményt jelképeznek. A gyermek képzelőtehetsége annyira élénk, hogy a használt tárgynak a képzelőtől való eltérése legkevésbé sem zavarja. Sőt mondhatni, hogy minél kevésbé hasonlít a valódi tárgy a képzelethez, annál nagyobb a gyermek öröme, mert éppen képzelőtehetségének foglalkoztatása szerezi neki élvezetet, esztétikai kellemetességet. Megfigyelhető, hogy az egyszerű játékszer, a mihez sokat hozzá kell gondolni a gyermeknek, hogy illuziója teljes legyen, sokkal inkább vonzza, mint a technikailag tökéletes játékszer, mely nem nyújt fantáziájának működési lehetőséget. Am ily játékok eltévesztették céljukat a gyermeknél, a ki mindenek előtt szellemi képességét akarja foglalkoztatni. Az ilyen játékszer nem produktív, hanem fantázia, művészet nélküli kultúra készítményei, s a gyermek, aki azokat oly gyorsan, a mint csak lehetséges, természetes aiktárszereire bontja széjjel, csak megszabadítja magát attól a balga gyámokodástól, melyek fantáziáját bilincsbe verik és büntetés helyett dicséretet érdemelne.

Anyák, kik ifju nemzedékek művészi nevelését elő akarják mozdítani, kimélik meg gyermekeiket az olyan játékszerektől, melyek a fantáziának nem adnak tápot. Vegyenek egyszerű játékszereket, ez tovább marad használatban és állandóbb örömet szerez, mint azok a realiztikus utánzások, a melyet csakhamar sutba dob a gyer-

mek, mert megunja. A gyermek természetétől adományozott hajlama következtében nem magukat a tárgyakat hanem a tárgyak jelképeit kívánja. Amazok közömbösebbek előtte, mert birtoqlásuk magöli a fantázia munkáját. Ezek azonban kedvesek neki, mert szellemi munkát követelnek tőle, hogy valódiakká egészíthesse ki őket. S csak a saját foglalkoztatásában, ebben a művészi fantázia tevékenységben találja fel élvezetét.

Mi az oka, hogy a szegénység kunyhóiból, annyi neves művész került ki, hogy ép az egyszerű vagy nyomoruságos életmód közt felneveltek, sokkal élénkebb, elfogulatlanabb érzéket tanusítanak a művészet iránt, mint a gazdag szülők gyermekei, kik től nem tagadtak meg soha semmiféle kívánságot és kik blazirtan és unottan élék világukat? Csak a gyermekszobába kell tekinteni és megfigyelni, hol nyujtatik a fiatal fantáziának kedvezőbb működési tér. Bátran el lehet mondani, hogy e tekintetben a szegénység gyermekei sokkal előnyösebb helyzetben vannak, mint a gazdagoké. A materiális szükség kényszeríti a szegény embert, hogy gyermekének egyszerű, igénytelen játékszert adjon. S e mellett jól járnak a gyermekek, megvan nekik az a szerencsélük, hogy fiatalságukat nem rontották el használatlan lim-lommal való babrálással, olyan játékszerrel, mely a gyermeknek oly kellemes és kedves munkáját helyettük elvégzi. Nem hiába származik a legtöbb művész szegényes vagy kevésbé jómódu családból.

Gyékényesi levél.

Örömmünpre virradt ma Gyékényes község. Az odavaló ág. evang. felekezet érdemeiben megöszült tanítója, id. Záborszky Lajos ünnepe a népevelés terén eltöltött 47 évi munkásságának évfordulóját s egyben bucsut vett iskolájától, hogy a jól-megszolgált nyugalomba vonuljon.

A bucsuzkodás lélek emelő ünnepély keretében folyt le. A külső-somogyi ág. evang. egyházmegye tanítói egyesülete diszközgyűlést tartott e napon Gyékényesen, a melyen megjelent az egyházmegye lelkesi kara, élén Németh Pál esperessel, a tanítói kar élén Sas István egyleti elnökkel, Gyékényes község előjárósága, a gyékényesi r. k. egyház képviselőlete Körönczy István plébánus vezetése alatt, az ág. evang. egyház hívei teljes számmal, az ünnepelt számos barátja, tisztelője.

A diszközgyűlést, mely az ág. evang. templomban folyt le, isteni tisztelet vezette be, melynek végeztével Sas István egyleti elnök lendületes beszéddel a gyűlést megnyitotta.

A megnyitó után Héri-z Sándor tanító, egyleti jegyző olvasta fel az ünnepelt rövid életrajzát, bevezetésképen vázolvva a tanítói pálya töviseit s örömeit; majd vonzó képet adva az ünnepelt életfutásáról, egyéniségéről munkásságáról, megindítóan fűzte össze az ünnepelt közügyi munkásságának és kustályos, majd borus, majd derüs családi életének képeit.

Sas István elnök felolvassa Gyurácz Ferenczpüspök üdvözlő levelét az ünnepelthez.

Németh Pál ág. evang. espers mondott azután áhitattal teljes áldást az ünnepeltre, a kit üdvözlő és bucsu szavakkal illeték még:

A „Somogyvármegyei Tanítói Egylet” csurgói járási köre képviselőletében Nagy János elnök, csurgói r. k. tanító, a Gyékényes községi képviselő testület s előjáróság nevében Dr. Horváth Gyula körorvos, s egyházköz-

II. Hazatért fürdővendégek.

Nem nevezem meg a fürdőt, a honnan visszatért. Az a kiszolgálás! Három álló nap mondja barátom — nem tett egyebet, csak csengetett, csak azért is csengetett, és csak negyednapra kapott — ágyeműt, akkor is tévedésből a szobaleány elvettette az ajtót sőtét éjjel volt már akkor. Már most meg volt az ágyemű, de nem volt szoba. Késő éjjel egy aszonyság, vagyis inkább egy grófnő érkezett meg, s mivel mindent magával hozott, erős főfajást, tíz láda kalapot, három inast, 2 gyóntatót, szobát azonban egyet sem, s mivel barátom, mint minden fiatal házassalándó, annyi fényes jelét adta udvarias lovagiaságának, át kellett engedni szobáját az ujonnan érkezett vendégnek. A fürdőigazgató azt mondta, hogy ez a fürdői szabályokban így meg van írva. Barátom meghuzódott a fürdőkádban egy éjszakára, azután kocsi alá ült és elvágatott.

Szomoruhb kimenetelű volt reám nézve egy, másik hazatértő barátommal való találkozásom. Nem éjfél volt akkor, hanem fájdalom, déltája. Eppen ebédre mentem, mikor elfogott és tele volt panaszszal. A fürdő gyönyörűen használt neki, hanem a többi! Betegebben jött haza, mint valaha!

— Kérdem, mi baja?

— Azt csak a jó Isten tudja! Mig érzem magam, — válaszolt fájdalmas arckifejezéssel. Igyekeztem a vendéglőbe kísérni szegényt

Megrendeltük a levest, az én szegény barátom evett ugyan, de panaszkodott; engem ugyan jobban elfogott a szájalom; egyszer csak úgy érzem, hogy nagyon éhes vagyok; eszembe jut a leves; nincsen; kérdem hová lett? A pinczér mosolyogva szegény barátomra mutat. — És a hus? — És a észta? És a pecsenye? A pinczér minden kérdésünkre csak mosolyog, szegény barátomra mutatva, a ki most is mindig csak evett és panaszkodott.

— Hogyan, hát a nekem szánt adagokat is? — A pinczér csak mosolyog és akkor szegény barátom is kezd feleszmélni, hogy biz az nem éppen lehetetlen, hogy a nekem szánt adagokat is ő ette meg; mióta haza jött, nem tesz egyebet, csak eszik, s mégis mindig éhes; ez az ő betegsége, hogy nem tud jóllakni s ezt a betegséget a fürdőről hozta magával; akkor nem tudta, de most rájött, hogy az éhenhalástól való félelem üz- te el a fürdőről.

— Hogyan, hát nincsen ott vendéglő-

— Sőt az a baj, hogy van! A régi időkben nem volt és az emberek hoztak magukkal egynehány szekér élelmiszert, de most hogy van, nem hoznak s a vendéglőben ha adnak, ha nem adnak, az ember egyformán nem tud jóllakni, az adagok, hogy ha a szembe esnek, se lehet meglátni, s nem is igen adnak — panaszkodott az én szegény barátom, egyre magába szedve az Isten és a pinczér adományait, hogy nekem alig jutott,

sége s volt tanítványai nevében Kis József gyékényesi gazda.

Ezek után Zsiray, ág. evang. tanító tartotta meg az ünnepeltről jól át gondolt, szépen kidolgozott és stílusában magasan szárnyaló emlék beszédét, melynek befejeztével az ünnepelt érdemeinek jegyzőkönyvi megörökítése után — Sas István egyleti elnök az ünnepelthez és az ünnepélyhez méltó és lelkes beszéddel a diszgyűlést bezárta.

Nemzeti imánk, — Hymnus éneklésével záródott a templomban lefolyt ünnepély, de a melylyel az ünneplés még nem ért véget folytatodván ősi magyar szokás szerint a fehér asztalnál. Negyven terítékű társas ebédben vettek részt az ünnepelt s az ünneplők. A mely felett több részint az érdemes munkást dicsőítő, részint a bucsuzóról fájoan megemlékező, részint humoros tósztt hangzott el Németh esperes, Sas és Zsiray tanító és Mátyás Gyula nyug. képezdei igazgató urak ajkairól.

Üdvözlő táviratot küldött Gulyás Ferencz somogyvármegyei kir. tanfelügyelő ur s számosan az ünnepelt barátai s rokonai közül, akik az ünnepélyen meg nem jelenhettek.

A társas ebéd után az ünneplő társaságot Mathea nagy-kanizsai fényképész lefotografálta, mely kép kedves emléket őriz a mai napnak, a midőn igaz tisztelettel és szeretettel adózhattunk a tanügyet egy ember öltön át hiven szolgált, s nemzedékeket nevelő munkásának, Záborszky Lajosnak. Adja az Egek ura, hogy jól meg érdemelt nyugalmát friss testi és szellemi erőben még számos éven át élvezhesse.

H I P E K.

— **Az alispán itthon.** Sárközy Béla, vármegyénk alispánja teljesen fölépülve érkezett haza Abbáziából. A beteg alispán ezelőtt 8 héttel orvosainak tanácsára ment Abbáziába, melynek enyhe levegőjén visszanyerte egészségét. Sárközy Béla bár visszanyerte egészségét teljesen, de egyelőre hivatalát nem veszi át.

— **Megyei közgyűlés.** Folyó hó 2-án hétfőn Somogyvármegye rendkívüli közgyűlést tart, melynek tárgyát képezik az állami adók beszedése és az ujonczok előállítására körülkövetendő eljárás tárgyában a vármegye közönségéhez intézett s egyben a törvényhatósági határozatokat is megsemmisítő belügyminiszteri rendeletek és az ezzel kapcsolatos ügyek tárgyalása. A gyűlés iránt megyszerte nagy az érdeklődés.

— **Színészet** Szilágyi Dezső kitűnően szervezett színtársulatával holnap városunkba érkezik és már kedden folyó hó 3-án megkezdik két hétre terjedő működését. Műsorán állandóan a fővárosi színházaknak a legutóbbi időben nagy sikert ért darabjai lesznek fényes kiállításban és korhű jelmezekkel. Szilágyi társulatát ezek után ajánljuk városunk színpártoló közönségének figyelmébe.

— **Szűreti vakatló.** A csurgói főgymnázium tanári kara az ifjuságnak szűreti vakatlot engedélyezett, a mely szept. hó 27-én délelőtt vette kezdetét és ma estélig tart.

— **Villámcsapás.** Somogyvármegyről tudósítunk a következőket írja: Szeptember hó 27-én délután 6 és 7 óra között a község felett emberemlékezet óta nem létezett orkányszerű vihar vonult keresztül. A villám több helyütt lecsapott, sőt emberéletben is követelt áldozatot, amennyiben Reizner Borbála nevű leányt agyoncsújtotta.

— **Gyászünnepe.** Az aradi tizenhárom vértanu emlékeztetése f. hó október 6-án, a a zágrábi máv. műhely vendéglő e célra alakított nagytermében gyászünnepe lesz. Belépő díj nincs. Az ünnepély kezdete este 8 órakor Részletes műsor az ünnepély színhelyén oszlatik ki.

— **Tanulmányi kirándulás.** A csurgói ev. ref. főgymnáziumnak 46 növendéke Varga Gábor és Dr. Héjjas Imre főgymnáziumi tanárok vezetése alatt a múlt hónap 24-ikén a reggel 3/4 7 órai vonattal Kaposvárra utazott az iparművészeti kiállítás megtekintésére. A kirándulók már a délutáni 5 órai vonattal haza érkeztek.

— **Budai képezdészek Osurgón.** A hét folyamán a budai tanítóképezdének körülbelül 50 növendéke városunkban időzött és a tanítóképezdét meglátogatta. Innen a már szeptember elején megkezdett, de még hosszabb időre terjedő tanulmányutjukat folytatták.

— **Kaposvár-barcsi vasut megnyitása** A Kaposvár-barcsi vasut már — leszámítva némi kavicsozási munkálatot teljesen elkészült. De már egész bizonyosra vehetjük, hogy f. évi november hó 1-én minden féle munkálat befejezést nyer. Mint értesültünk az új vasut f. évi november hó 7-ik napján adatik át a közforgalomnak.

— **Telefon Barcon** A hivatalos lap mai száma közli, hogy a kereskedelemügyi miniszter Barcs I-nél városi távbeszélő hálózatot és Barcs II-nél Barcs I-hez csatlakozó nyilvános távbeszélő állomást rendeztetett be. Barcsot még egyelőre a helyközi távbeszélő forgelomba nem kapcsolják be.

— **Kilötte a társa szemét.** Borzasztó szerencsétlenség történt a közeli Görgeteg községhez tartozó erdőszegben, ahol három vadászó cirkált. A görgetegi állomástól indultak el Sardinec József, Ridler János és Győri Ferenc kuntelepi vadászok, hogy az erdőben őzbakot lőjenek. Amint beértek az erdőbe, megbeszéltek, Ridler és Győri felhajtják az őzbakot, a harmadik pedig lesbe áll. S amidőn Ridler éppen figyelmeztette Sardinec, hogy vigyázzon a puskájával, annak serétre töltött fegyvere elsült és a lövés éppen Ridler János arcába hatolt. Ridlert elborította a vér és se látott, se hallott. A közeli tóban lemosták, de fájdalom nem csillapult és így kénytelenek voltak bevinni a községbe, ahonnan a kaposvári kórházba szállították. A tiltott vadászatnak ugyancsak erős büntetése érte Ridler Jánost, mert mindkét szeme kifolyt és szeme világát elveszítette. A szerencsétlenségről a kaposvári kir. ügyészségnél megtették a jelentést.

— **Egy fürdő veszedelme.** Lipikről írja tudósítunk: Itt tegnap délután olyan iszonyatos zivatar, jégeső volt, mintha a végitelet közeledne. 3 óra felé sűrű, fekete felhő eeszkedett alá és hirtelen mogyoró, majd tojás nagyságú jég kezdett esni, amely betörte a házak ablakait, lesöpörte a házfedeleteket és különösen állatokban tett nagy kárt. Mikor a jégszemek felolvadtak, a víz 20 cm. magasan hőmpölygött az utcán. A tehenek a mezőről agyonvérezve érkeztek haza. Tudósítunk a kárt 40'000 forintba becslük.

— **Elvi jelentőségű határozatok.** A földesúri jogon gyakorolható halászlásati jog nem tartozik fölhétlenül magához az ingatlanhoz. Ha a halászlásati jog gyakorlására vonatkozó igény kellő időben bejelentetett, ez mint földesúri jog is érvényesíthető. Kuria (420/905) A vásári árulási rend megzavarása kihagást nem képez. A vásáron iparigazolvány nélkül megjelenő árusítók az árusítástól eltávolíthatók, de jogosulatlan iparüzés miatt nem büntethetők. Belügyminiszter (1903/905.) Az utadói kivételének hitelesítése az alispán feladata s azzal a főszolgabíró meg nem bízható. (Keresk. min. 1518/905.) A halászlásati társulat által a törvényes rendelkezések mellőzésével kijelölt kíméleti tér törvényes védelemben nem részesíthető. Földmívelésügyi miniszter 83464/904 Az a házastárs, aki agyasságban él, a házasság fölbontását jogszerűen nem kérheti. Kuria (10,417/905.) Két vagy több községi vadászterület együttesen bérbe nem adható. Közig. bíróság (787/903.) A községi bíró a jegyző által felvett de neki át nem adott adó megterítésében nem marasztalható. Közig. bíróság 8907/904. A községi bíróságok a horvát-szlavonországi községi bíróságokkal mindig saját illetékes járásbíróságaik közvetítésével érintkezhetnek. Belügyminiszter 46174/905.

— **Szőlőbirtokosok és telepítők figyelme.** A szőlőtelepítések és régebbi ültetvényeken mutatkozó hiányok pótlásának eredménye az elültetett oltványok minőségétől függ. Ép ezért nagy fontossággal bír minden szőlőtermelő részére tudni azt, hogy az ország nagyszámú oltványtelepein hogyan fejlődtek az oltványok az elmúlt rendkívüli száraz nyár folyamán. Az az oltvány, mely az abnormális szárazság következtében kevés levelet és rövid hajtást hozott, a mely a szárazság folytán nem volt képes tartalék-

tápanyagot magában felhalmozni, soha sem fogja a kívánt eredményt adni. Ellenben szépen fejlődött oltvány még kevésbé jó kezelés mellett is a szőlőben mindjobban fejlődik és szakszerű ápolásnál már korán hoz hasznót és bőven téríti meg az ápnlás költségeit. Hogy mely oltványtelepről szerezzék be szükségletét az elmúlt nyár nagy szárazsága után, azt a szőlőbirtokos egymagában nem igen tudja megítélni. mivel nincs abban a helyzetben, hogy személyes meggyőződést szerezzon az egyes telepek mikénti kezeléséről és oltványainak minőségéről. Jó szolgálatot véltünk tehát tenni t. olvasóinknak, a midőn arról értesítjük, hogy a Küküllőmenti első szőlőoltványtelep Medgyesen, melynek tulajdonosa Caspari Frigyes, mint tavaly az Imult száraz nyáron is, ritka szakértelemmel párosult mintakezelés és a nagy költséggel berendezett vízvezeték segítségével oltványait oly kifogástalan minőségűrs emelte, és oly szépen fejlődött anyagot képes szállítani, a minőt az ország egy szőlőtelepe sem. A telep költséget és fáradságot nem kímélve, vízvezetékét megnagyobbította olyannyira, hogy naponta 3—4 millió liter vizet volt képes az ültetvényekre vezetni. Ennek következtében az oltványok oly ideális fejlődést nyertek, hogy ezen telep az ország egy látványossága.

De nemcsak oltványtelep tulajdonosok, hanemem vincellér egyesületek, szőlőbirtokosok és minden a szőlőtelepítés iránt érdeklődőknek ajánlhatjuk ezen mintatelepet személyes meglátogatását, hogy személyesen meggyőződjenek a szőlőtelep nagyszerű állapotáról és hogy megismerjék az öntözés nagy értékét.

Az elmúlt rendkívüli száraz nyár folyamán ismét a

K ü k ü l l ő m e n t i

E l s ő

Szőlőoltványtelep

(Tulajdonos CASPARI Frigyes Medgyes s07 N. Küküllőmegye) volt az egyedüli az egész országban, mely oltványait óriási mennyiségű, naponta 5 millió liternyi vízzel öntözte, s ennek folytán az egyedüli szőlőtelep, mely ez évben is valóban szép és minden tekintetben kifogástalan minőségű szőlőoltványokat szállít. Képes árjegyzéket számos elismerő levéllel ingyen és bérmentve.

K r j e n

egészen ingyen

zománcozott edény

képes-árjegyzéket, Probarendelmény: 6 fazék és 6 lábos különféle nagyságban, összesen 12 drb. 1 frt. 75 kr. 6 egész nagy főzőfazék és 6 egész nagy főzőlabos, összesen 12 drb. 3 frt. 50 kr. és egy teljes zománcozott mvsdőkészlet, mely áll labor, vizesveder, mosókanna, éjjeli, szappantartó és fogkefettartó, összesen 6 drb. 2 frt. 50 krajcárért csak én szállítathatok; Ingyen csomagolás utánvétel mellett.

KOHN, gyári raktáros, Budapest, VI. Csengeri-utca 51. Sürgőnycim: KOHN edénygyári raktár Budapest.

A leghiresebb kötőgépek házi és ipari célra

I. styriai kötőgépgyar
magyar képviselete

BUDAPEST VII. Erzsébet k. 23

részletfizetésre is kapható.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Varrógépek és kerékpárok raktára

Fogl József Lajos.

Ne
vegyen
senki
hangszert

Amíg Reményi Mihály műhangszerész cs. és kir. szabadalmi tulajdonos, a Magyar Királyi zene-akadémia szállítója 315 ábrával ellátott legújabb képes árjegyzékét át nem olvassa, mely ingyen és bérmentve küldetik Budapestről, VI. Király-utca 44/II.

Én, Csillag Anna

185 cm. óriás hosszú Loreley hajamkmat az általam feltalált kenőcs 14 havi használata után ertem el. Ezen kenőcs az egyedüli szer a haj ápolására, a növény előmozdítására, a fejbőr erősítésére. Uraknál erős és teljes szakállt növeszt és már rövid idei használat úgy a hajnak, mint a szakálnak természetes fényt és teltséget kölcsönöz és megóvja ezeket a korai megöszülés-től egész a késő aggkorig.

Egy tégely ára 1, 2, 3 és 5 frt.

Postai szétküldés naponként az összeg előzetes beküldése vagy utánvétellel az egész világba, a gyárból, hova minden rendelés intézendő.

CSILLAG ANNA
W I E N, I. GRABEN 100.

5 forintért

szétküld utánvétellel egy maradék 3 mtr. egy férfi öltönyre való finom fekete, sötétkék, szürke v. barna posztót v. kangarót. **Országos Postakiviteli Áruház Budapest** Rottenbiller u. 4 B. félemelet. Minták nem küldetnek.

Bámulatos olcsó kerítések

Vágó Lajos

épület és géplakatos, sodrony fonal- és kerítés szövet fonodája
CSURGÓ (Somogy m.)

Ajánlja sodrony fonodáját, mindegyik parkok, kertek, szőlők, udvarok, vadaskertek stb. bekerítésére.

Ugyaszként vaskerítések és vaskapuk legdíszesebb kivitelét.

Kívánataira terveket és költségvetéssel szívesen szolgál.

25 korona

egy dvalos férföltöny mérték után remek szabásban, finom gyapjuszövetből

Lichtmann S, szabó mesternél

Budapest, Rottenbiller u. 4 B. félemelet
Vidékre minták bérmentve.

Megbízható és szorgalmas

ü g y n ő k ö k
olyan vidékről, ahol a szőlő megterem és szőlőműveléssel foglalkoznak és ahol a filoxera pusztításait már megkezdte, vagy pedig ahol szőlőültetéssel foglalkoznak, szép, allandó és biztos melékkeresetre tehetnek szert, ha címüket közlik Hegyi Lajossal Bpest, Király u 13 I.

HÉJAS JÁNOS

mű orás és ékszerész
Csurgó.

ALKALMI:

óra vagy ékszer aján-dék, hallatlan olcsó árért.

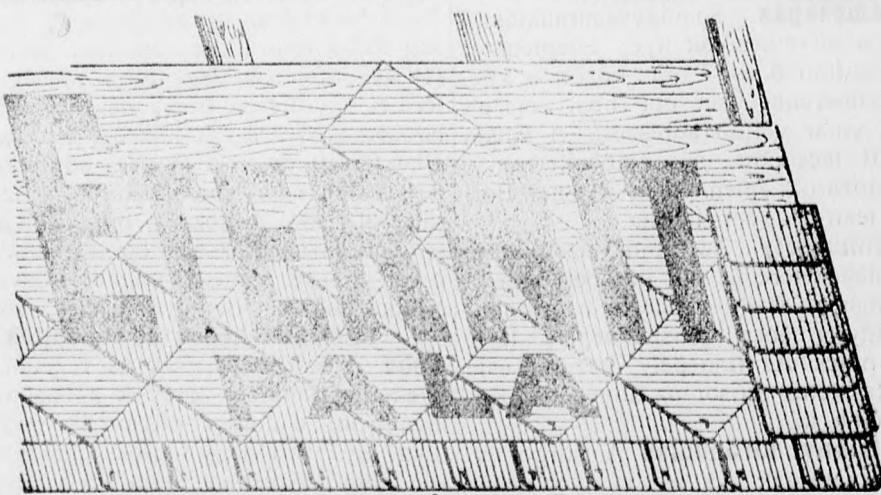
Ajánlja ujonnan berendezett nagy raktárát, mindegyik fajuzséb, fali ébresztő és ingaórákból, valamint mindennemű ékszeréből, nickel, acél, ezüst, arany férfi és női órákból: arany és ezüstgyűrűk, fülbevalók, karperecek, női láncok, amulettek stb. Férfi láncok, nickelből, ezüstből és aranyból.

Bámulatos olcsó árak

2 frtér 3-4 frtér valódi svejel nickel órák pontosan szabályozva, 5 évi irásbeli, lelkiismeretes jótállással, még kisebb törést is teljesen ingyen javítok. Ébresztő óra 2 f., iroda és konyha óra rugó huzással 2 f. 50 kr. láncos fali óra 2 f., pontosan szabályozva, a fenti jótállással, a melyet egy nagyvárosi cég sem tud megtenni. Hasonló súlyt fektetek az óra javításokra a melyek nálam egy hétre készek és pontosan vannak szabályozva. Torony órák 10 évi jótállással a melyeket a jótállás leteltéig teljesen ingyen kezelek.

Régi törött aranyat és ezüstöt a legmagasabb áron megveszek, vagy becserelek új tárgyakért.

A JELENKOR LEGJOBB TEIFEDESI ANYAGA

MAGYARORSZÁGI KÖZPONT:

ETERNIT MŰVEK HATSCHKEK LAJOS
BUDAPEST VI. ANDRÁSSY-ÚT 33.

Csurgón, 1905. Nyomatott Vágó Gyulanál

